

DE ZWARTE HAARTONG

Naar aanleiding van het antwoord op vraag 42¹, moge ik het volgende opmerken. SIMON S. LEOPOLD² schrijft in de paragraaf „Monial infections” o.a.:

„Hairy tongue and black hairy tongue are terms descriptive of its appearance when there is extraordinary overgrowth of the filiform papillae, with black pigmentation, so that this portion of the tongue looks as if it had grown hairs. . . . this extraordinary appearance of the tongue has been observed much more frequently since the advent and therapeutic use of antibiotics, notably penicillin, aureomycin, chloramphenicol and terramycin. It occurs more commonly when these antibiotics have been used topically as powders, troches, soluble tablets and sprays, but it has been observed also when these drugs were administered entirely parenterally.

It has been shown that almost without exception the organism producing the hairy tongue is a fungus (*Candida* [*Monilia*] *albicans*), etc.”

Naar ik meen, is *acidum boricum* het specifieke middel tegen *Candida albicans*.

Literatuur: ¹Vraag 42 (1955) *N. T. v. G.* **99**, 1430. ²SIMON S. LEOPOLD (1953) *Physical Diagnosis*, bl. 64.

's-Gravenhage, 15 Juni 1955

A. H. GENTIS

Het is bekend, dat het gebruik van antibiotica aanleiding kan geven tot versterkte groei van *Candida albicans*. Van de zwarte haartong kan men soms, maar niet altijd, *Candida* kweken. Het is niet bewezen, veeleer onwaarschijnlijk, dat dit organisme de algemene oorzaak is van het ontstaan van de haartong.

Candida albicans-infecties zijn zeer moeilijk te bestrijden; *acidum boricum* verdient daarbij weinig vertrouwen.

REDACTIE

BOEKAANKONDIGINGEN

Vorträge über das Vaterproblem in Psychotherapie, Religion und Gesellschaft. (3. Arbeitstagung 1954 der Gemeinschaft „Arzt und Seelsorger” Stuttgart). Onder redactie van W. BITTER. 238 bl. Hippokrates Verlag, Stuttgart 1954. Prijs: geb. f 7,70

Het centrale probleem, gesteld in de belangrijkste opstellen van deze bundel, is de zienswijze dat in onze verindustrialiseerde maatschappij de gezinnen vaak geestelijk vaderloos zijn. „Der Vater ist tot”. Het moederschap is als functie van nature gegeven. Het vaderschap moet in een acte van toewending worden verworven. De vader moet de autoriteitsdrager zijn als middelaar tussen gezin en maatschappij; hierbij is „autoriteit” bedoeld in de hogere zin van het woord. Aan die acte ontbreekt het thans veelal, hetgeen naar beide zijden als een vicieuze cirkel werkt in de relatie gezin-maatschappij.

De psychologische oriëntering is vrijwel geheel gebaseerd op de principes van JUNG. Een bundel, die — in de overkoepelende sfeer, waarin hij is bedoeld — de moeite loont er kennis van te nemen.

P. J. VAN DER SCHAAR

E. H. LA CHAPELLE, *Orthopaedie, revalidatie en organisatie.* Openbare les te Utrecht, 22 November 1954. 20 bl. Van Gorcum & Comp. N.V., Assen 1954. Prijs: gekart. f 1,50

Deze eerste les, die, zoals de spreker zegt, naar zijn leeftijd te oordelen een afscheidscollege kon zijn, bevat de wijsheden van een werkzaam leven, gebaseerd op een meer dan grote beleving en rijke ervaring als mens en medicus. De snelheid van sprekers gedachtenwending is soms moeilijk te volgen, maar herhaalde lezing wordt rijk beloond. Behalve de orthopaedie, revalidatie en organisatie in hun ontwikkeling en toekomst worden vele andere aspecten betreffende de arts en zijn wetenschap getoond. Het is een waardevolle les.

Belangrijk vind ik de uitspraak: Techniek met groter veiligheid heeft er toe geleid, dat een gedeelte van ons werk operatief is geworden. Wie er echter de hoofdzaak in ziet, is nauwelijks meer een orthopaed te noemen, en doet denken aan de sadistische mythologische PROCRUSTES, die een rover was.

OTTO VERBEEK